

נאצר חייך

עזיקרי עמדה ל

ד געתי ליוון מארצות-הברית — שם הופעתי במלוני הילטון. הזמינה אותי ממשלת-יוון כדי שאייצג את ישראל בפסטיבל הנומר הבינלאומי שנערך שם. ליוון הגענו ביום ב' השישי לחודש. בנמל-התעו-פה קיבלו אותנו בטונות של פרחים. ביום שבאנו ליוון באה גם המשלחת הלבנונית. חלק מהבריה, העיתונאים שביני-הם, היו מכרים ותיקים שלנו. נפגשו כבר בפסטיבל שנערך בשנה שעברה ביוון. כבר אז נרקמו בין שתי המשלחות יחסים מצויינים. הייתם צריכים לראות את הפגי-

מאת

עליזה עזיקרי

שה הפעם. בחלומות הכי ורודים שלנו לא האמנו שייתכנו יחסים כאלה בין אויבים. כשראה אותי מנצח התזמורת הלבנונית, רחבני, הוא התנפל עלי בחיבוקים ודמעות ירדו מעיניו. הוא הציג בפני את חברי המשלחת שלא היו בפעם שעברה, ביניהם את העיתונאית ויואן חרד, שהשאלה היא שונה שלה היתה: „את מכירה את סילבי קשתני“ „שמעתי עליה“, השבתי. „את יודעת שהעיתונות הורה שמגיעה ללבנון טוענת שעל פי שתינו ישקידבר בארצות-נו?“ בכלל, עם ויואן קשרתי קשרים מצויינים. את התוצאות ראינו כשהוקראו תוצאות התחרות. ויואן, שהיתה בחבר

עזיקרי

חחחחח לעזיקריים

עליזה זכתה להצלחה בקרב תושבי יוון, הזוכרים אותה עוד מהפסטיבל שנערך שם בשנה שעברה. כאשר הסתובבה עליזה ברחובות אוטוגרפיס. היא חחחחח ברצון על תוכניות, קופסאות סיגריות ועל סתם ניירות.

השופטים, זירגה אותי במקום אחד אחרי הזמר הלבנוני. כדאי לציין כאן פרט מעניין: בפסטיבל בשנה שעברה גילה השופט הלבנוני כי הוציג הישראלי בחבר השופטים, חנוך חסון, נתן לשיר הלבנוני שבע נקודות בזמן שהוציג המצרי נתן רק נקודה אחת. המנצח רחבני סיפר לי כי כשהגיעו חזרה ללבנון, כינסה המשלחת מסיבת-עיתונאים, וסיפרו שם על כך, וזה עשה רעש גדול.

ע האווירה שהיתה במשלחת הישר-אלית, מלמד הסיפור הבא: דיב קרול, חבר להקת הסינג'סינג, שהגיעה להופעת אורח בפסטיבל, צייר בתמונה בדרכונו של אמרגנו שהוא גם אמרגני, ששון רגיו, אן, עגילים על האוזניים. שלטונות שדה-התעופה ביוון כמעט ולא הירשו לרגיואן להיכנס בגלל זה ליוון. רק אחרי התערבותו של נציג ממשלת-יוון, נתנו לששון להיכנס. יום אחרי שבאנו, ניגשנו למרכז העיתוני של הפסטיבל. על לוח המודעות היתה תלויה הזמנה למסיבת קוקטייל אצל השגריר המצרי. כשראינו זאת — החלטנו לברר אם גם אנחנו בין המוזמנים. חבר המשלחת, העיתונאי-פיומונאי אבי קר-רן, ניגש להנהלת הפסטיבל כדי לברר אם אנחנו יכולים לבוא למסיבה. ענו לו שאנחנו יכולים לעשות כה שאנחנו חושבים לנכון. הישראלים החליטו לא ללכת. אבל אשת יחסי-הציבור שלי, מירי בן-יוסף, באה בערב לחזרי ואמרה: „יש לי רעיון לא-נורמלי. בואי נלך. אין לנו מה להפסיד. מקסימום יביאו אותנו למצ-ריים במוזדה כמו את לוק, זה לא נורא. נהיה באותה מוזדה, ונוכל לדבר כל הדרך.“

רוקדת

עליזה, בחברת זמר להקת הסינג'סינג דיב קרול, רוק-דת במועדון-לילה יוני. חברי להקת ה-סינג'סינג נתנו הופעת-אורח בפסטיבל.